

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: حدیثی از حضرت علی (ع) شنیده ام که فرموده اند: من برای رسیدن به هدفی تمام تلاش ام را به کار بستم وقتی نتیجه نگرفتم فهمیدم که خدا نخواسته است که من نتیجه بگیرم. هم چنین هم گفته می شود که انسان باید برای رسیدن به اهداف اش مبارزه کند و از هیچ تلاشی فرو گذار نکند اگر هزار بار هم شکست بخورد باید به تلاش کردن ادامه دهد و مانند مورچه ای که دانه ایی را به بالای کوهی می برد اگر هزار بار این دانه پایین بیوفتد بازگشته و دوباره تلاش کند. حال بفرمایید که جایگاه این دو آموزه در زندگی کجاست؟ و این دو آموزه با هم چگونه جمع می شوند؟ برای چه اهدافی باید تا رسیدن به نتیجه مبارزه کرد و چه اهدافی هستند که در صورت شکست خوردن در آنها باید از آنها صرف نظر کرد و به اصطلاح بی خیال آنها شد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خود انسان پس از مدتی که کاری را ادامه می دهد با بصیرت لازم متوجه می شود که آن کار از اموری است که باید با پشتکار بیشتر ادامه دهد زیرا ظرفیت لازم را در خود و در تاریخ زمانه احساس می کند و یا نه؟ گویا نه در خود، و نه در شرایط موجود، امکان تحقق آن کار نیست. موفق باشید